

Salinatoris, praetoris a. 191 et successoris A. Atilii in praefecturae classis (v. 86: στέφανος χρυσοῦς δάφνης, Γάτον Διβλον Ῥωμαίων ἀνάθεμα: hunc Livium cum classe Deli commoratum esse testatur Liv. 36, 43, 1); L. Cornelii Scipionis consulis a. 190 (v. 100: στέφανος χρυσοῦς δρυός, ἀνάθεμα Λευκίου Κορηγίου Σκιπίωνος ὑπάτου Ῥωμαίων; ad eundem videtur pertinere v. 90: στέφανος χρυσοῦς, ὃν ἀνέθηκεν Λεύκιος Κορηγίλος Σκιπίων στρατηγός Ῥωμαίων, cf. ib. στέφανος χρυσοῦς ἐλαίας, ὃν ἀνέθηκαν Δηλιάδες χορεῖα στεφανοθεῖσαι ὑπὸ Λευκίου Κορηγίου Σκιπίωνος στρατηγοῦ Ῥωμαίων); denique Cn. Manlii alicuius sive quo alio nomine fuit praetoris (v. 100: στέφανος χρυσοῦς δάφνης, ἀνάθεμα Γναίου Μαελλίου — sic scriptum — στρατηγοῦ Ῥωμαίων). Privatorem hominum possunt fuisse v. 33. 34: ποτήριον ὀνύχιον, ἀνάθεμα Κοίντου Ῥωμαίου; v. 131: Ἀπόλλων ἀργυροῦς, ἀνάθεμα Βιβλον Ῥωμαίου (idem etiam in alio inventario nuper reperto, Bull. correspond. hellén. 29, 1905 p. 544 cf. p. 562 sic: Ἀπόλλων . . . ἀνάθεμα Τροβίου Βιβλον Ῥωμαίου); v. 448: στεφάνιον ἐπιγραφὴν ἔχον Ἀεύκιος Ὀππιος Ῥωμαῖος Ἀπόλλωνι χαριστήριον' (ceterum L. Oppius tribunus plebis fuerat a. 197); v. 448: ἄλλο στεφάνιον ἐπιγραφὴν ἔχον Κίντος Πλλνιος Ἀπόλλωνι εὐχὴν', certe fuit hominis privati donarium Minati eius cuius inscriptionem ex hoc ipso inventario iam supra N. 3706 not. 1 rettuli. — Flaminini donarium praeterea in fragmento inventarii nuper ibidem reperto, Bull. corresp. hellénique 28, 1904 p. 165: [Τ]τον Κοῖνκτιου στρατηγοῦ.

8766 Τίτον Τίτου Κοῖνκτιον, στραταγὸν ὑπατον Ῥω[μαίων]¹, ὁ δᾶμος ὁ Γυθεατᾶν τὸν αὐτοῦ σω|τῆρα.

Ex Gythio Laconiae sine dubio, Venetiam adlatus lapis (CIGr. 1525 Paciauidi monum. Pelopones. II p. 104 imaginem). Dittenberger syll. ed. 2 n. 275. — 1) T. Quinctius Flamininus, cf. N. 8764 not. 10. Sic (στρατηγός ὑπατος Ῥωμαίων) Flamininus dici voluit apud Graecos, cf. Polyb. 18, 46 [29], 3 (inde Plut. Flam. 10); epistula ipsius ad Cyretienses Thessaliae CIGr. 1770 (Dittenberger syll. ed. 2 n. 278); cf. decretum Lampsacenum Dittenberger syll. ed. 2 n. 276; in senatus consulto de NARTHACIENSIBUS (Bull. correspond. hell. 6, 1882 p. 368 = Dittenberger syll. ed. 2 n. 307), sane factio non paucis annis postea, idem dicitur nude ὑπατος. Ceterum iam in s. c. de Thisbaeis factio a. 170 (Dittenberger ed. 2 n. 300) consul eius anni appellatur ὑπατος. Cf. Foucart revue de philol. 1899 p. 257.

8767 τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν <[Κ]οίντον Μαάρκιον Λευκίου | Φίλιππον¹, στραταγὸν² ὑπατον Ῥωμαίων, ἀρετᾶς ἔνεκεν καὶ καλοκάγαθίας τᾶς εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλλανας. | Ἄνδρέας καὶ Ἀριστόμαχος Ἀργεῖοι | ἐπολῆσαν³.

Olympiae (Dittenberger et Purgold Inschr. v. Olympia n. 318). Dittenberger syll. ed. 2 n. 301. — 1) Consul a. u. c. 533, eodemque anno dux Romani exercitus adversus Persam, quo tempore ad eum nomine communis Achaeorum missus est Polybius (Polyb. 28, 13, 4). — 2) Quae uncis < > inclusi, restituta sunt in litura, quid antea eo loco fuerit, latet, fortasse merus error quadratarum correclus est. — 3) Artifices eiusdem nominis, sed Καύνιοι dicti, non Ἀργεῖοι, IG. XIV 1232 cf. Kaibel Herm. 22, 153.

8768 ἡ πόλις ἡ τῶν Ἠλείων Λεύκιον Μόμμιον Λευκίου, στρατηγὸν | ὑπατον Ῥωμαίων¹, ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ εὐεργεσίας ἧς ἔχων διατελεῖ εἰς τε αὐτὴν καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλλανας.